

یافته‌های رفتاری و الکتروفیزیولوژیک در دو جوان مبتلا به نوروپاتی شنوایی

زهرا جعفری[✉] Ph.D، حسن عشایری^{*} M.D، پریچهر احمدی^{**} M.D
مسعود متصدی زرنندی^{***} M.D، سعید ملایری^{****} M.Sc

چکیده

مقدمه: "نوروپاتی شنوایی" اختلالی است که با عدم ثبت یا نتیجه غیر طبیعی پاسخ شنوایی ساقه مغز در کنار حفظ عملکرد سلول‌های مویی حلزون تشخیص داده می‌شود. توانایی درک گفتار این بیماران با آستانه‌های شنوایی رفتاری آنها همخوانی نداشته و علت آن نقص در پردازش مشخصات زمانی محرک و ناهمزمانی فعالیت عصب شنوایی گزارش شده است.

معرفی مورد: بیماران، دو دختر جوان ۱۹ و ۲۰ ساله بودند که در خانواده و فامیل آنها سابقه کم شنوایی و مشکلات زبان و گفتار و همچنین ابتلا به هیچ بیماری ارثی یا مزمنی وجود نداشت. برای تایید وجود نوروپاتی شنوایی در این بیماران، به نتایج آزمایش‌های شنوایی رفتاری، الکتروآکوستیک و پاسخ‌های برانگیخته شنوایی استناد شد. معاینه عصب شناختی و ارزیابی بینایی و حسی - پیکری بیماران با وجود گذشت چند سال از بیماری آنها، مشکل حسی - حرکتی همراهی را نشان نداد. نتیجه تصویربرداری رزونانس مغناطیسی بیماران نیز طبیعی بود.

نتیجه گیری: با توجه به نتایج مجموعه آزمایش‌های انجام شده که کاهش شدید توانایی درک گفتار در اثر آسیب عصب هشت مغزی بدون وجود دیگر اختلالات عصبی همراه را نشان می‌دهد، شاید بتوان این بیماران را دو نمونه نادر از نوروپاتی شنوایی صرف معرفی نمود.

واژه‌های کلیدی: نوروپاتی شنوایی، درک گفتار، گسیل‌های صوتی - گوشی، پاسخ‌های برانگیخته شنوایی